

¹Im achtzehnten Jahr des Königs Jerobeam ward Abia König in Juda,²und regierte drei Jahre zu Jerusalem. Seine Mutter hieß Michaja, eine Tochter Uriels von Gibeaa. Und es erhob sich ein Streit zwischen Abia und Jerobeam.³Und Abia rüstete sich zum Streit mit vierhunderttausend junger Mannschaft, starke Leute zum Kriege. Jerobeam aber rüstete sich, mit ihm zu streiten mit achthunderttausend junger Mannschaft, starke Leute.⁴Und Abia machte sich auf oben auf den Berg Zemaraim, welcher liegt auf dem Gebirge Ephraim und sprach: Hört mir zu, Jerobeam und ganz Israel!⁵Wisset ihr nicht, daß der HERR, der Gott Israels, hat das Königreich zu Israel David gegeben ewiglich, ihm und seinen Söhnen durch einen Salzbund?⁶Aber Jerobeam, der Sohn Nebats, der Knecht Salomos, Davids Sohnes, warf sich auf und ward seinem Herrn abtrünnig.⁷Und haben sich zu ihm geschlagen lose Leute und böse Buben und haben sich gestärkt wider Rehabeam, den Sohn Salomos; denn Rehabeam war jung und eines blöden Herzens, daß er sich vor ihnen nicht wehrte.⁸Nun denkt ihr euch zu setzen wider das Reich des HERRN unter den Söhnen Davids, weil euer ein großer Haufe ist und habt goldene Kälber, die euch Jerobeam zu Göttern gemacht hat.⁹Habt ihr nicht die Priester des HERRN, die Kinder Aaron, und die Leviten ausgestoßen und habt euch eigene Priester gemacht wie die Völker in den Landen? Wer da kommt, seine Hand zu füllen mit einem jungen Farren und sieben Widdern, der wird Priester derer, die nicht Götter sind.¹⁰Mit

¹فِي السَّنَةِ الثَّامِنَةِ عَشْرَةَ لِلْمَلِكِ يَرْبَعَامَ، مَلَكَ أَبِيَا عَلَى يَهُودَا.²مَلَكَ ثَلَاثَ سِنِينَ فِي أُورُشَلِيمَ. وَاسْمُ أُمِّهِ مِيخَايَا بِنْتُ أُوْرِيئِيلَ مِنْ جَيْبَعَا. وَكَانَتْ حَرْبٌ بَيْنَ أَبِيَا وَيَرْبَعَامَ.³وَابْتَدَأَ أَبِيَا فِي الْحَرْبِ بِجَيْشٍ مِنْ جَبَايِرَةِ الْقِتَالِ، أَرْبَعُ مِئَةِ أَلْفِ رَجُلٍ مُخْتَارٍ، وَيَرْبَعَامَ اصْطَفَى لِمُحَارَبَتِهِ بِنِّمَانِ مِئَةِ أَلْفِ رَجُلٍ مُخْتَارٍ، جَبَايِرَةُ بَاسٍ.⁴وَقَامَ أَبِيَا عَلَى جَبَلِ صَمَارَائِمَ الَّذِي فِي جَبَلِ أَفْرَائِيمَ وَقَالَ، اسْمَعُونِي يَا يَرْبَعَامُ وَكُلَّ إِسْرَائِيلَ. أَمَّا لَكُمْ أَنْ تَعْرِفُوا أَنَّ الرَّبَّ إِلَهَ إِسْرَائِيلَ أَعْطَى الْمُلْكَ عَلَى إِسْرَائِيلَ لِدَاوُدَ إِلَى الْأَبَدِ وَلِيْنِيهِ بَعْدُ مِلْحٌ.⁶فَقَامَ يَرْبَعَامُ بِنُ تَبَاطَ عِنْدُ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ وَعَصَى سَيِّدَهُ.⁷فَاجْتَمَعَ إِلَيْهِ رَجَالٌ بَطَالُونَ بَنُو بَلِيْعَالٍ وَسَنَدَدُوا عَلَى رَحْبَعَامَ بْنِ سُلَيْمَانَ، وَكَانَ رَحْبَعَامُ قَتَى رَفِيقِ الْقَلْبِ فَلَمْ يَثْبُتْ أَمَامَهُمْ.⁸وَالآنَ أَنْتُمْ تَقُولُونَ إِنَّكُمْ تَثْبُتُونَ أَمَامَ مَمْلَكَةِ الرَّبِّ بِيَدِ بَنِي دَاوُدَ، وَأَنْتُمْ جُمُوهُورٌ كَثِيرٌ وَمَعَكُمْ عُجُولٌ ذَهَبٌ قَدْ عَمَلَهَا يَرْبَعَامُ لَكُمْ آلِهَةً.⁹أَمَّا طَرَدْتُمْ كَهَنَةَ الرَّبِّ بَنِي هَارُونَ وَاللَّوِيِّينَ، وَعَمَلْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ كَهَنَةً كَسُعُوبِ الْأَرْضِ، كُلٌّ مِنْ أُنَى لِيْمَلَأَ يَدَهُ بِثَوْرٍ أَوْ بَقَرٍ وَسَبْعَةِ كِبَاشٍ صَارَ كَاهِنًا لِلذَّبِّ لَيْسُوا آلِهَةً.¹⁰وَأَمَّا تَحْنُ فَالرَّبُّ هُوَ إِلَهْنَا، وَلِمَ تَنْزَعُهُ. وَالْكَهَنَةُ الْخَادِمُونَ الرَّبِّ هُمْ بَنُو هَارُونَ وَاللَّوِيُّونَ فِي الْعَمَلِ¹¹وَيُوقِدُونَ لِلرَّبِّ مُحْرَقَاتِ كُلِّ صَبَاحٍ وَمَسَاءٍ وَبُحُورٍ أَطْيَابٍ وَخُبْزِ الْوُجُوهِ عَلَى الْمَائِدَةِ الطَّاهِرَةِ، وَمَتَارَةِ الذَّهَبِ وَسُرْجَهَا لِلإِبْقَادِ كُلِّ مَسَاءٍ، لِأَنَّ تَحْنُ حَارِسُونَ حِرَاسَةَ الرَّبِّ إِلَهْنَا. وَأَمَّا أَنْتُمْ فَقَدْ تَرَكْتُمُوهُ.¹²وَهُوَ ذَا مَعَنَا اللَّهُ رَيْسًا، وَكَهَنَتُهُ وَأَبْوَابُ الْهَيْتَابِ لِلْهَيْتَابِ عَلَيْكُمْ. قِيَا بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تُحَارِبُوا الرَّبَّ إِلَهَ آبَائِكُمْ لِأَنَّكُمْ لَا تَقْلِحُونَ.¹³وَلَكِنْ يَرْبَعَامُ جَعَلَ الْكَمِينِ يَدُورٌ لِيَأْتِيَ مِنْ خَلْفِهِمْ. فَكَانُوا أَمَامَ يَهُودَا وَالْكَمِينِ خَلَفَهُمْ.¹⁴فَالْتَمَعَتْ يَهُودَا وَإِذَا الْحَرْبُ عَلَيْهُمْ مِنْ قُدَامِ وَمِنْ خَلْفِ. فَصَرَّخُوا إِلَى الرَّبِّ، وَبَوَّقَ الْكَهَنَةُ بِالْأَبْوَابِ،¹⁵وَهْتَفَ رَجَالُ يَهُودَا. وَلَمَّا هَتَفَ رَجَالُ يَهُودَا صَرََبَ اللَّهُ يَرْبَعَامَ وَكُلَّ إِسْرَائِيلَ أَمَامَ أَبِيَا وَيَهُودَا.¹⁶فَانْهَرَمَ بَنُو إِسْرَائِيلَ مِنْ أَمَامِ يَهُودَا وَدَفَعَهُمُ اللَّهُ لِيَدِهِمْ.¹⁷وَصَرَّهَهُمْ أَبِيَا وَقَوْمُهُ صَرْبَةً عَظِيمَةً، فَسَقَطَ قَتْلَى مِنْ إِسْرَائِيلَ حَمْسِينَ مِئَةَ أَلْفِ رَجُلٍ مُخْتَارٍ.¹⁸فَدَلَّ بَنُو إِسْرَائِيلَ فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ وَتَسَجَّعَ بَنُو يَهُودَا لِأَنَّهُمْ أَتَكَلَّوْا عَلَى الرَّبِّ إِلَهِ آبَائِهِمْ.¹⁹وَطَارَدَ أَبِيَا يَرْبَعَامَ وَأَخَذَ

uns aber ist der HERR, unser Gott, den wir nicht verlassen, und die Priester, die dem HERRN dienen, die Kinder Aaron, und die Leviten mit ihrem Geschäft,¹¹ die anzünden dem HERRN alle Morgen Brandopfer und alle Abende, dazu das gute Räuchwerk, und bereitete Brote auf den reinen Tisch, und der goldene Leuchter mit seinen Lampen, die da alle Abende angezündet werden. Denn wir halten die Gebote des HERRN, unsers Gottes; ihr aber habt ihn verlassen.¹² Siehe, mit uns ist an der Spitze Gott und seine Priester und die Halldrommeten, daß man wider euch drommete. Ihr Kinder Israel, streitet nicht wider den HERRN, eurer Väter Gott; denn es wird euch nicht gelingen.¹³ Aber Jerobeam machte einen Hinterhalt umher, daß er von hinten an sie käme, daß sie vor Juda waren und der Hinterhalt hinter Juda.¹⁴ Da sich nun Juda umwandte, siehe, da war vorn und hinten Streit. Da schriean sie zum HERRN, und die Priester drommeteten mit den Drommeten,¹⁵ und jedermann in Juda erhob Geschrei. Und da jedermann in Juda schrie, schlug Gott Jerobeam und das ganze Israel vor Abia und Juda.¹⁶ Und die Kinder Israel flohen vor Juda, und Gott gab sie in ihre Hände,¹⁷ daß Abia mit seinem Volk eine große Schlacht an ihnen tat und fielen aus Israel Erschlagene fünfhunderttausend junger Mannschaft.¹⁸ Also wurden die Kinder Israel gedemütigt zu der Zeit; aber die Kinder Juda wurden getrost, denn sie verließen sich auf den HERRN, ihrer Väter Gott.¹⁹ Und Abia jagte Jerobeam nach und gewann ihm Städte ab: Beth-El mit seinen Ortschaften, Jesana mit seinen Ortschaften

مِنْهُ مُدْنًا، بَيْتَ إِبِلَ وَقُرَاهَا وَبَسْبَاةَ وَقُرَاهَا وَعَقْرُونَ وَقُرَاهَا.²⁰ وَلَمْ يَفَوْ يَرْبَعًا بَعْدَ فِي أَيَّامِ أَبِيَا، فَصَرَبَهُ الرَّبُّ وَمَاتَ.²¹ وَتَسَدَّدَ أَبِيَا وَاتَّخَذَ لِنَفْسِهِ أَرْبَعَ عَشْرَةَ امْرَأَةً، وَوَلَدَ اثْنَيْنِ وَعِشْرِينَ ابْنًا وَسِتَّ عَشْرَةَ بِنْتًا.²² وَبَقِيَهِ أُمُورِ أَبِيَا وَطُرُقُهُ وَأَقْوَالُهُ مَكْتُوبَةٌ فِي مَدْرَسِ النَّبِيِّ عِدْو.

und Ephron mit seinen Ortschaften,²⁰ daß Jerobeam fürder nicht zu Kräften kam, solange Abia lebte. Und der HERR plagte ihn, daß er starb.²¹ Abia aber ward mächtig, und er nahm vierzig Weiber und zeugte zweiundzwanzig Söhne und sechzehn Töchter.²² Was aber mehr von Abia zu sagen ist und seine Wege und sein Tun, das ist geschrieben in der Historie des Propheten Iddo.